

Kabuk

– kemalat · 30 Eylül 2013

Kırmadan kabuğunu,

Yiyemezsin cevizi, fıncığı.

Dene istersen,

Götür hamutuyla deveyi.

Budur işte, adı konulmuş çile,

Tembel ile gevşeye,

Sunmaktır gaye,

Zati, öz cevheri.

Olmaz bulurum ben

Oradan buradan,

Gezerim avare, dolaşırım başıboş.

Kim koydu ismimi,

Sümsük, üşengeç, ruhsuz diye?

Kemal Alkan
(Ankara-Mamak)